

Spullen aan een andere patiënt verstrekken, dat is dus

VERVOLG VAN PAGINA 3

a.s.r. Zorgverzekering en een groep Brabantse apothekers. Zij binden gezamenlijk de strijd aan tegen al die verspilling. „Het is goed nieuws dat voor het

‘Hoezo moet ik dat zelf regelen? zeggen ze dan’

– Leonie Huismans

eerst een verzekeraar aanhaakt. Ik hoop echt op een doorbraak”, aldus Kemps.

Die vurige hoop heeft apotheker Lennie Huysmans ook. Zij runt de twee apotheken in medische centra De Poort en De Grebbe in Bergen op Zoom en sluit als enige vanuit West-Brabant aan bij de samenwerking. Dat is niet voor niks: Huysmans en haar collega's Emiel Plou-

vier en Hanneke van An del worden dag in dag uit geconfronteerd met een berg aan ongebruikte medische spullen die ‘over’ zijn bij patiënten, maar waar ze wettelijk niks mee mogen.

„Een patiënt die kampte met een doorligwond kreeg een volle doos geleverd met verbandmateriaal en bijbehorende spullen. Uiteindelijk is er maar één pleister gebruikt. De doos mag niet terug richting leverancier en wordt naar de apotheek gebracht. Maar de spullen aan een andere patiënt verstrekken, is verboden.” Sterker, als de apotheek dat toch zou doen, maakt Huysmans zich schuldig aan een economisch delict. Dus komt vernietiging om de hoek kijken.

De verspilling nam een vlucht toen zorgverzekeraars jaren geleden besloten om de uitgifte van medische hulpmiddelen weg te halen bij apotheken, zegt de

Bergse apotheker. Via aanbesteding sloten verzekeraars eigen contracten af met landelijke bedrijven die de spullen thuis afleveren bij patiënten. Dat zou veel goedkoper zijn, was het idee. Huysmans twijfelt daar sterk aan.

„De praktijk is dat bedrijven veelal per drie of vier maanden spullen afleveren. Dozen vol dus. Maar als er tussentijds wat verandert in de gezondheidssituatie of een patiënt

komt te overlijden, zijn al die dozen overtollig.” En dat betekent dat alles bij het afval moet.

Akkermans en Kemps bevestigen dat beeld. „Ik hoorde van een mevrouw wier man net was overleden toen een leve-

rancier op de stoep stond met een nieuwe lading hulpmiddelen. Zegt die vrouw: ‘Mijn man is zojuist gestorven; we hebben de spullen helaas niet meer nodig’. Dat kon niet. Spullen waren besteld en worden afgeleverd. Punt.”

Huysmans toont een overzicht van alle verzekeraars met daarbij de lijst van hulpmiddelen en de daarvoor gecontracteerde bedrijven. Formeel moet een verzekerde zelf contact leggen met zo'n bedrijf om bijvoorbeeld incontinentieluiers geleverd te krijgen.

Praktijk is weerbarstig

De huisarts schrijft ze voor, de patiënt gaat zelf na met welk bedrijf zijn verzekeraar zaken doet en regelt de levering. Dat lijkt overzichtelijk, maar de praktijk is weerbarstig. „Zeker voor ouderen is dit omslachtig. Het lukt hen vaak niet om dat zelf te organiseren”, ervaart Huysmans. Patiënten raken in de stress en worden geregeld boos. „Hoezo moet ik dat zelf regelen, zeggen ze dan. Ik ben toch verzekerd?”

Huysmans en haar medewerkers laten niemand aanmodderen. „We zijn en blijven zorgverleners. Dus gaan wij maar belleh voor patiënten, met het schema in de hand. Al bekruipt mij het gevoel dat

we zo langzamerhand alleen maar fungeren als helpdesk voor verzekeraars.”

Apothekers kunnen juist maatwerk leveren en daarmee verspilling van medische spullen terugdringen, vinden ze in Bergen op Zoom. „Maandelijks kleinere hoeveelheden verstrekken en sneller overschakelen op andere middelen als dat nodig is. Het contact met cliënten aan de balie is directer en persoonlijker. Iedereen uit de wijk kan zonder afspraak binnenlopen.”

Het retourcentrum in Oosterhout, op touw gezet door LCB en non-profitorganisatie CareCycle, belichaamt de strijd tegen verspilling van medische spullen.

In het centrum, uitgerust met een geautomatiseerd voorraadbeheersysteem, liggen ongebruikte overtollige hulpmiddelen opgeslagen met als doel ze toch een tweede leven te geven. De twee apotheken uit Bergen op Zoom laten pakken

incontinentiemateriaal – die anders vernietigd zouden worden – ophalen door het Rode Kruis en naar Oosterhout brengen. Daar worden ze bekeken en gaan ze gratis naar goede doelen als de Voedselbank.

Oekraïne

Het gebeurt dat er geopende verpakkingen aangeboden worden in het retourcentrum. Akkermans wijst op een stapel dozen. „Die houden we apart als hulpgoederen voor Oekraïne.” Ook een aantal thuiszorg- en verpleeghuisinstellingen plaatst inmiddels bestellingen bij het retourcentrum.

Verzekeraar a.s.r. heeft een eigen plek in het magazijn. Mensen die daar verze-

‘Veel wordt door de wc gespoeld. Moeten we dat voor lief nemen?’

– Leo Kemps